

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ХІП-ХОПУ, ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ВПЛИВ НА СУЧАСНУ ХОРЕОГРАФІЮ

Тетяна Мошенська, Марія Щур

Харківська державна академія фізичної культури

Харків, Україна

Анотація. Проаналізовано ключові стадії розвитку та особливості хіп-хопу як популярного сучасного танцю, звертаючи увагу на його значення у сучасній хореографії.

Ключові слова: хіп-хоп, хореографія, танцювальний стиль, танець, ритм, імпровізація.

Вступ. Хіп-хоп – це не просто один із знакових вуличних танцювальних стилів, а й культура, яка стала джерелом натхнення для виникнення інших танцювальних стилів та залучила у свою орбіту інші види мистецтва [4].

Сучасна хореографія – складний і строкатий простір який відзначається неоднорідною структурою, у якій знаходять нові можливості для розвитку різноманітні форми і практики культур. Однією із таких форм є хіп-хоп культура, що увібрала в собі різні субкультури соціуму, народжені в процесі міжкультурної взаємодії з різними візуальними, музичними, тілесними, графічними художніми практиками.

Мета та завдання дослідження – проаналізувати історії виникнення хіп-хопу, визначення його характерних особливостей та впливу на сучасну хореографію.

Матеріал і методи дослідження: огляд та аналіз інформації з наукових публікацій, засобів масової інформації та інтернет-ресурсів.

Результати дослідження та їх обговорення. Хіп-хоп (англ. Hip-hop) — молодіжна субкультура, яка з'явилась в США в кінці 1970-х.

Зародився хіп-хоп в афроамериканському середовищі Бронксу, району Нью-Йорка. Легенда свідчить, що започаткував цей рух DJ Кул Херк, ямайський діджей, який переїхав до Брукліна у віці 12 років і швидко став одним із найпопулярніших ді-джеїв Нью-Йорка. DJ Нерс геніально придумав розширити танцювальні частини пісень, щоб створити кращі можливості для демонстрації розривних рухів танцюристів.

Історія хіп-хопу зароджувалася в кінці 60-х років 20-го століття і продовжує розвиватися до цього дня. Те, що почалося більше 50 років тому, вилилося в власний рух і культуру.

Вулична культура існувала споконвіку у всіх країнах. Але в США, де є гетто, вона мала особливу ізольованість від суспільства. І ось вона виплеснулася на вулиці білих кварталів, а потім в маси - шоу-бізнес, дискотеки, кіно і т.д. Хіп-хоп включає в себе 4 основні елементи: ді-джеїнг, графіті, емсіінг, брейкінг. Також часто 5-им основним елементом вважається вуличне знання (knowledge). До початку 1990-х рр. хіп-хоп став частиною молодіжної культури у багатьох країнах світу. Хоч вищеперераховані елементи разом складають хіп-хоп як субкультуру, вони живуть окремим життям [1].

Експерти і дослідники хіп-хопу вважають, що цей стиль не потребує високої танцювальної майстерності, що робить його ідеальним для початківців у сучасній хореографії. При цьому він може сприяти розвитку впевненості у собі, покращенню фізичної підготовки і формуванню бажання до самовдосконалення. Отже, актуальність дослідження хіп-хопу полягає в його важливості для навчання сучасного хореографа. Це включає вивчення різних аспектів становлення та розвитку цього стилю танцю з обґрунтуванням ключових принципів, що визначили основні технічні аспекти виконання, що в свою чергу суттєво впливають на сучасну хореографію.

До основних характеристик хіп-хопу дослідники відносять: продуктивність, особистий стиль, який включає індивідуальність і креативність та конкуренцію, яка є рушійною силою, що спонукає танцюристів хіп-хопу розвиватися, досягаючи неймовірної фізичної віртуозності та дивовижної точності [4].

Серед основних характеристик хіп-хопу також можна виділити: можливість імпровізації та виразності, коли виконавці можуть додавати власний стиль і рух, що робить кожне виконання унікальним; характерні рухи, які включають ізоляцію частин тіла, таку як контроль руху голови, рук тощо, створюючи стильні та індивідуальні комбінації; елементи брейкдансу, що включають складні акробатичні рухи, обертання і т. д.; ізольовані рухи: попінг, локінг і твістінг, які додають захопливого ефекту; тісне взаємодія з ритмом і музикою, що підкреслює енергію і динаміку хореографії; елементи стайлінгу - унікальні рухи та манера виконання, які надають виступу виразності та індивідуальності; яскраві прояви вуличної культури і моди - поєднання індивідуальності з міською естетикою.

К. Гантінгтон описує хіп-хоп як крутий, шумний, зухвалий, сексуальний, спортивний, плавний, креативний танець [5].

На базовому рівні хіп-хоп представляє собою стиль вуличної музики, супроводжується серією підстрибувань і качань, що виконуються в ритмі хіп-хопу. Кожен рух має свій унікальний спосіб виконання, і його слід вдосконалювати. Тому танці хіп-хоп краще розглядати як окремий стилістичний підхід до хореографії та імпровізації, який відзначається виключною увагою до тактів та ритмів хіп-хоп музики.

Так хіп-хоп перетворився на глобальну мову, якою розмовляють усі його виконавці через відповідні рухи. З самого початку в культурі хіп-хопу танцювальний елемент був центральним для танцюристів, які знайшли шлях до нього, щоб виразити свою особистість. Динаміка танцю забезпечує продуктивність, фізичну досконалість, тоді як свобода виразу кидає виклик творчому інтелекту [2, 3].

Основні соціокультурні впливи хіп-хопу на хореографію можна узагальнити таким чином: надання танцівникам широкого простору для самовираження та підкреслення унікальності кожного виконавця, що стимулює розвиток власного стилю та підходу до танцю; відображення вуличної культури, що надає сучасній хореографії автентичності та темпераменту; інтеграція соціокультурних аспектів, таких як вулична мода, музика та мистецтво графіті,

у хореографію, що збагачує її зміст та контекст; підтримка колективної творчості, що є важливою для сучасної хореографії в умовах роботи у групах та створення співгармонійних ансамблів; постійна еволюція та впровадження нових технік і стилів, що дозволяє сучасній хореографії завжди залишатися в активному пошуку нових форм самовираження і танцювальних ідей.

Висновки. Отже, танець хіп-хоп є складовою частиною широкої культури хіп-хопу та виражає можливість навчатися і виражати себе через рух. Цей унікальний стиль соціального танцю, що походить із вулиць, поєднує в собі акробатичні рухи, гімнастику та ритм, а також включає інші художні прояви, такі як графіті та реп. Однією з найвизначніших особливостей є імпровізація, де головне завдання - реагувати на ритм музики та дозволити йому керувати тілом. Танець хіп-хоп грає значну роль у розмаїтості та розвитку сучасної хореографії, приносячи свою унікальну енергію, стиль, ідентичність та соціокультурну глибину. Серед елементів хіп-хопу, які впливають на сучасну хореографію, і збагачують її зміст та контекст, можна виділити: автентичність міської культури, соціокультурні елементи, підтримку колективної творчості, постійну еволюційну динаміку тощо. Хіп-хоп постійно розвивається, а його виконавці інтегрують нові елементи та стилі, роблячи його різноманітним та динамічним видом хореографічного мистецтва.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку. Подальші дослідження планується присвятити питанням впливу хіп-хопу на сучасну хореографію.

Список використаної літератури:

1. Технічні правила дисципліни хіп-хоп.
URL: [https://acety.org/assets/files/resources/152/Правила ACETY_HIP-HOP.pdf](https://acety.org/assets/files/resources/152/Правила_ACETY_HIP-HOP.pdf)
(дата звернення 26.04.2024)
2. Шариков Д. І. Класифікація сучасної хореографії. Київ, 2008. С. 25.
3. Шариков Д. І. Теорія, історія та практика сучасної хореографії. Київ, 2010. С. 27–29.
4. Gorney C. Hip Hop Dance: Performance, Style, and Competition. A THESIS Presented to the Department of Dance and the Graduate School of the University of Oregon in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Fine Arts. 2009. 48 p.
5. Huntington C. S. Hip Hop Dance: Meanings and Messages. Jeffeson, North Carolina: McFarland and Company, Inc. Publishers, 2007. 131 p.